

Hjælpe lige saa vel som Stads Herred og Øster- og Vester-Herred. Efter som den højtærede Minister har stillet sig saa velvillig til alle de Udtalelser, der ere fremkomne fra Befolkningen i de paagældende Sogne, tror jeg ogsaa, han vil vinde Taknemmelighed i de to af mig nævnte tilgrænsende Herreder, naar han tager denne Sag under fornøjet Overvejelse, og jeg opfordrer derfor det høje Ting til med mig at stemme for mit Vædringsforslag, enten Nr. 7 eller 9.

Formanden (Høgsbro): Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var han ikke klar over, hvorledes Forslagene ville komme til Afstemning. Efter deres Indhold vil der først blive stemt over det ærede Medlems principale Forslag under Nr. 7 og dernæst hans subsidære Vædringsforslag under Nr. 9. Først derefter kommer Flertallets Forslag til Afstemning.

Blumme: Saa meget desto bedre, saa faar Tinget straks Lejlighed til at stemme for mit principale Forslag, og saa haaber jeg, at det vil blive vedtaget. Det vil nemlig gavne os alle bedst at blive staaende ved det Antal Embedsmænd, som vi have, og man foregriber ikke en Ordning af disse Forhold, inden Retsreformen kommer. Men skulde Tinget forkaste dette Forslag, hvad jeg endelig ogsaa kan finde naturligt, vil jeg bede om, at man fastholder mit subsidære Forslag under Nr. 9, da det siger til Justitsministeren i Stedet for kun at ordne Forholdene i Stads- og Øster- og Vester-Herred saa at tage Slaus og Andst Herreder med, i det hele hele Ribe Amt. Lad os saa dette ordnet paa en fornuftig Maade med det samme.

Justitsministeren (Kelleman): Den Gang Spørgsmaalet om at omordne Jurisdiktionsforholdene i de her omhandlede Herreder først kom frem, saa var ganske vist det Punkt, man især rettede Opmærksomheden paa, at saa flyttet Sædet for Stads Herreds Jurisdiktion til Esbjerg, men det følger af sig selv, at den Gang stod Sagen kun i ganske almindelige Omrids, og det var ikke taget under nærmere Overvejelse, hvorledes man vilde gennemføre en saadan Forandring. Thi da man kom til en nærmere Underøvelse af Spørgsmaalet, viste det sig, at det vilde være at skabe en Ordning, som paa ingen Maade vilde tilfredsstille Beboerne, dersom man uden videre vilde flytte Jurisdiktionens Sæde i Stads Herred fra Varde til Esbjerg. Det mødte Protest fra dem

af Beboerne, som notorisk bo nærmere ved Varde, og som have deres stadige Forbindelse med denne By. Det blev derfor snart klart, at den Vej kunde man ikke gaa, og at det vilde blive nødvendigt at lade i det mindste en Del af det nuværende Stads Herred blive ved Varde. Og Spørgsmaalet blev altsaa for mig kun, hvor meget. Naar det var givet, at en større eller mindre Del af Stads Herred maatte blive ved Varde, var det tillige givet, at hvis man ikke oprettede et nyt Embede, vilde den nuværende Borgmester og Byfoged i Varde og Herredsfoged i Øster- og Vester-Herred saa et saadant Tilleg i sine Embedsforretninger, som ikke kunde anses for hensigtsmæssigt. Jurisdiktionen er allerede stor i Udstrækning og ogsaa i Befolkning, og Forretningernes Antal have været i stadig Stigen i den senere Tid. Derfor maa det anses for en uheldig Vej, at forsøge dette Omraade, og derved endnu mere forøge Forretningernes Masse. Jeg skal i den forbindelse blot bemærke, at naar den ærede Ordfører for Flertallet (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkreds]) henpegede paa dette Forhold med Fuldmægtige, som jo tidligere har været under Forhandling her, var der slet ikke noget urimeligt deri. Han har ment, at jo større man gør en Jurisdiktion, og jo mere man forøger Forretningernes Masse, jo mindre kan den vedkommende Embedsmand personlig bestæftige sig med Sagerne, og jo mere maa han overlade til sine Fuldmægtige. Det er en indlysende Ting. Saaledes tror jeg, at den ærede Ordfører for Flertallet mente det, han sagde, og i det mindste synes det mig, at det var let forslaaeligt. Jeg skal i øvrigt indskyde den Bemærkning, at det hele Forhold med Retsfuldmægtiges Afgang til privat Erhverv er en meget vanskeligt Sag, og jeg skal minde om, at naar man vilde have dette Forhold omordnet, maatte dette medføre en meget betydelig Forøgelse, saaledes som Forholdet er nu, af Udgifterne til Kontorhold. Naar man hidtil ikke har ønsket at røre ved dette Forhold, er det dels af Hensyn til, at man ikke ønskede den betydelige Forøgelse af Udgifterne til Kontorholdet, og dels ogsaa af Hensyn til den Omstændighed, at der, i det mindste efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er meget delte Meninger i Befolkningen om hele denne Sag. Der er Steder, hvor man netop foretrækker at kunne henvende sig til en Fuldmægtig paa Retsbetjentens Kontor i Stedet for at gaa til en Sagfører. De Ulemper, som kunne fremkomme derved, og som der haves Eksempler paa, ere ganske